

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΑΓΑΡΑ 1885 – 1971

Ο Νικόλαος Γεωργίου Γαγάρας γεννήθηκε στην Ραψάνη Ολύμπου νομού Λάρισας το έτος 1885 και πέθανε στην Αθήνα το έτος 1971 σε ηλικία 86 ετών.

Οι γονείς του είναι ο Γεώργιος Δημ. Γαγάρας και η Ευφροσύνη, το γένος Ζαφειρίδη. Τα αδέρφια του είναι ο Δημήτριος και ο Γεώργιος που έζησαν στον Βόλο.

Σπούδασε εκπαιδευτικός και υπηρέτησε σε χωριά του νομού Λάρισας. Σε ηλικία 22 ετών έγινε έφεδρος αξιωματικός πεζικού. Αργότερα μονιμοποιήθηκε στον στρατό. Οπότε το κύριο επάγγελμα του ήταν στρατιωτικός. Έλαβε μέρος στις μάχες των βαλκανικών πολέμων του 1912 – 1913, στη Μακεδονία. Ως διοικητής λόχου στις νικηφόρες μάχες του Σκρα και της Δοϊράνης εναντίον των Βουλγάρων, το έτος 1917, τραυματίστηκε με διαμπερές τραύμα στο αριστερό στήθος (1 χιλ. από την καρδιά) στη προσπάθεια του να καταλάβει με τον λόχο του κάποιο λόφο οχυ-

ρωμένο ισχυρότητα. Για τη θεραπεία του τραύματος νοσηλεύτηκε, αρχικά, σε Γαλλικό στρατιωτικό νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια αποθεραπεύτηκε στο στρατιωτικό νοσοκομείο Αθηνών.

Μετά την αποθεραπεία του μετετέθη εις την φρουράν Κοζάνης ως λοχαγός, όπου γνωρίστηκε με την Αικατερίνη, αδελφή τού εκ Χανίων Κρήτης υπουργού γεν. διοικητού δυτ. Μακεδονίας, Ιωάννη Ηλιάκη. Ο Ηλιάκης υπήρξε επιστήθιος φίλος και συμπολεμιστής του εθνάρχου Ελευθερίου Βενιζέλου, από την εποχή της επανάστασης του Θερίσου. Οι ως άνω, Ελευθέριος Βενιζέλος και Ιωάννης Ηλιάκης, συνεργάστηκαν ως δικηγόροι εις την πόλιν των Χανίων και εξέδωσαν το πρώτο φύλλο της εφημερίδας *κίρηξ*. Ο Βενιζέλος υπήρξε ιδρυτής, ο δε Ηλιάκης διευθυντής της εφημερίδας, της οποίας σήμερα ιδιοκτήτης είναι ο χρηματίσας πρωθυπουργός της Ελλάδας Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ανιψιός του Ελευθέριου Βενιζέλου. Μετά την τέλεση του γάμου με την Αικατερίνη, το 1920 και την πτώση της κυβέρνησης Ελευθερίου Βενιζέλου, ο Νικόλαος Γαγάρας μετατέθηκε εις την μονάδα αγωνιζομένων εναντίον των Τούρκων εις την Μικράν Ασία. Ως ταγματάρχης διοικητής του τάγματος μαχόμενος κατά των τουρκικών στρατευμάτων έφθασε μέχρι τον Σαγγάρειο ποταμό λαβών μέρος εις όλας τας μάχας, μέχρι τον Αύγουστο του 1922, οπότε επήλθε η Μικρασιατική καταστροφή. Επέστρεψε με το αποδεκατισμένο από τους Τούρκους και τους Τσέτες τάγμα του (όπως γράφει η στρατιωτική ιστορία) τελευταίος και από τον λιμένα του Τσεσμέ έφθασε εις την Χίο. (Αυτά σε περίληψη έως ότου τελείωσε ο πόλεμος).

Εν συνέχεια υπηρέτησε σε διάφορες στρατιωτικές μονάδες της Ελλάδος. Εφοίτησε εις την Σχολήν Εφαρμογής Πεζικού, εις την Σχολήν πολέμου και εις την Εκολντεγκέρ των Παρισίων, αφού εν τω μεταξύ είχε προαχθεί εις τους βαθμούς αντισυνταγματάρχη, συνταγματάρχη και υποστρατήγου. Κατά το κίνημα του έτους 1935, οπότε επαναστάτησαν 5 ελληνικές

Μεραρχίες δια την αποτροπήν παλινοστήσεως του Βασιλέως εις την Ελλάδα, την οποίαν απηργάζοντο βασιλόφρονες αξιωματικοί, ο Νικόλαος Γαγάρας ηγείτο μιας εκ των ως άνω μεραρχιών, ήτοι της 7^{ης} Μεραρχίας στη Δράμα. Μετά την καταστολήν του κινήματος, ο Νικόλαος Γαγάρας καταδικάσθη εκ του εκτάκτου στρατοδικείου εις ισόβια δεσμά και παρέμεινε εις τις φυλακές Ακροναυπλίας (Ναύπλιο) μέχρι τον Δεκέμβριο του 1935. Επανελθών κατόπιν ενός νόθου Δημοψηφίσματος ο Βασιλεύς Γεώργιος, υπέγραψε διάταγμα χάριτος και ο Ν. Γαγάρας αποφυλακισθείς παρέμεινε εκτός στρατεύματος μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Πρέπει να σημειωθεί εδώ, ότι ο Ν. Γαγάρας επικράθη πολύ από τους συγχωριανούς του Ραψανιώτες, διότι όταν εδικάζετο υπό του εκτάκτου στρατοδικείου οι άρχοντες τότε της Ραψάνης (ήταν όλοι βασιλόφρονες) δεν βοήθησαν ως μάρτυρες τον πατριώτη τους Ν. Γαγάρα και γι' αυτό δεν επιθυμούσε έκτοτε να έλθει στη Ραψάνη, αν και πολύ την νοσταλγούσε, ενώ αγαπούσε και πολύ εκτιμούσε και τους συγγενείς του.

Ανεκλήθη ως υποστράτηγος εις την ενεργόν υπηρεσία και ανέλαβε ως στρατιωτικός διοικητής κατά την μάχην της Κρήτης.

Όπως αναφέρει η Ελληνική ιστορία ηγούμενος των στρατιωτικών δυνάμεων, κατά των μαχών αυτών επολέμησε κατά των Γερμανών επιδρομέων με το τόμιγκαν ανά χείρας εις τις πολύνεκρες μάχες του Γαλατά και της Αλικαρνασσού τον Μάιο 1941. Μετά την κατάληψη της Κρήτης υπό των Γερμανικών στρατευμάτων παρέμεινε εις την πόλιν των Χανίων μέχρι τον Μάιο του 1945. Οπότε απελευθερώθηκε ο νομός Χανίων τελευταίος εξ όλων των νομών της Ελλάδος. Τότε μετέβη εις την Αθήνα η οποία είχε απελευθερωθεί το 1944 και παρουσιασθείς εις το Υπουργείο Στρατιωτικών προήχθη εις τον βαθμόν του αντιστρατηγού και παρέμεινε έως το τέλος του 1945, οπότε κατελήφθη εκ του ορίου ηλικίας, αποστρατεύτηκε και παρέμεινε εις τας Αθήνας.

Ο Νικόλαος Γαγάρας, εκ του γάμου του με την Αικατερίνη Ηλιάκη, απέκτησε τρία (3) παιδιά.

τον Γεώργιο το έτος 1921
την Ευφροσύνη το έτος 1924 και
την Ιωάννα το έτος 1928

1. Ο Γεώργιος, ως δικηγόρος Αρείου Πάγου επί 53 έτη, παντρεύτηκε την Μαρία Αντωνίου Τζιγκουνάκη εκ Χανίων Κρήτης, η οποία γεννήθηκε το έτος 1923, τμηματάρχην του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, πέθανε εξ ανιάτου ασθένειας σε ηλικία 53 ετών.

Απέκτησαν ένα (1) αγόρι τον Νικόλαο το 1957, ο οποίος έγινε υπάλληλος της Τράπεζας Ελλάδος και παντρεύτηκε την Αθανασία (Σία) Κωνσταντίνου Ζάρρα από το Κρίκελλο Καρπενησιού, επάγγελμα νοσηλεύτρια και απέκτησαν δύο (2) παιδιά τον Γεώργιο το έτος 1986, ο οποίος έγινε αξιωματικός ελικοπτέρων και την Μαρία το έτος 1988, η οποία έγινε νηπιαγωγός. Μένουν στην Αθήνα.

2. Η Ευφροσύνη, υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών, παντρεύτηκε τον Σπύρο Πλασκοβίτη από την Κέρκυρα. Ο Σπύρος Πλασκοβίτης, δικαστικός σύμβουλος επικρατείας, λογοτέχνης, πρώτος βουλευτής επικρατείας του ΠΑΣΟΚ το 1977 και στη συνέχεια πρώτος Ευρωβουλευτής στις εκλογές του 1985, κατέλαβε και το αξίωμα του αντιπροέδρου του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου. Κατά την επτάχρονη δικτατορία υπήρξε μέλος της 5μελους διοικούσας επιτροπής της Δημοκρατικής Άμυνας. Συνελήφθη για τον λόγο αυτόν, εξορίσθη επί

δμηνο εις την Νήσον Κάσον και εν συνεχεία μετήχθη εις την Αθήνα. Το έκτακτο στρατοδικείο Αθηνών τον καταδίκασε δια την αντιστασιακήν του δράσην σε φυλάκιση πέντε (5) ετών, τα οποία εξέτισε εις τις φυλακές Αβέρωφ, Αιγίνης και Κορυδαλού. Πέθανε τον Οκτώβριον του 2000, σε ηλικία 83 ετών. Η Ευφροσύνη και ο Σπύρος Πλασκοβίτης απέκτησαν ένα (1) αγόρι τον Ηλία το έτος 1957, ο οποίος σπούδασε οικονομικά με ειδικεύσεις και διδακτορικό σε πανεπιστήμια της Αγγλίας και είναι καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών. Εχρησιμοποιήθη εις την κυβέρνησιν του ΠΑΣΟΚ επί τριετία ως γενικός γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών, με τον Γεώργιον Ανδρέα Παπανδρέου υπουργό και το 2010 πάλι στην κυβέρνησιν ΠΑΣΟΚ, με πρωθυπουργό τον Γεώργιον Ανδρέα Παπανδρέου, ως γενικός γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών με υπουργό τον Γεώργιον Παπακωσταντίνου και Ευάγγελον Βενιζέλο και αναπληρωτή υπουργό τον Φίλιππον Σαχινίδη. Ο Ηλίας παντρεύτηκε την Μάχη Καραγιάννη, κόρη φαρμακοποιού από τα Τρίκαλα, εσπούδασε χημεία στο πανεπιστήμιον Αθηνών και εργάζεται ως στέλεχος πολυεθνικής εταιρίας στην Αθήνα. Απέκτησαν δύο παιδιά τον Σπύρον και τον Δημήτρη.

3. Η Ιωάννα υπάλληλος της Τράπεζας της Ελλάδος παντρεύτηκε τον Μάρκο Βιαγκίνη, διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών. Πέθανε τον Οκτώβριον του 2000. Απέκτησαν δύο παιδιά. Τον Νικία και τον Αλέξανδρο. Ο Νικίας εσπούδασε αεροναυπηγός. Παντρεύτηκε την Μαρία κόρη του εφοπλιστού Γεράσιμου Καλογεράτου, με την οποία απέκτησαν, τρία παιδιά: τον Μάρκο, την Ελεάνα και την Μαρκέλα και μένουν στο Παλαιόν Ψυχικόν. Ο Νικίας εργάζεται, τώρα, ως αρχιμηχανικός στις ναυτιλιακές εταιρίες του πεθερού του. Ο Αλέξανδρος εσπούδασε στο πανεπιστήμιον Πατρών ως μηχανολόγος και εργάζεται σε πολυεθνική εταιρία. Παντρεύτηκε την Θεοδώρα, φιλόλογον, κόρη στρατιωτικού. Απέκτησαν δύο παιδιά, τον Μάρκο και την Νίκη και μένουν στην Αθήνα, στον Γέρακα.

Ραψάνη, Αύγουστος του 2013
Γιώργος Ν. Γαγάρας